

[A. C. Mortensen.]

nunen. Er det Personer, der i det foregaaende Skatteaar har boet i flere Kommuner, kræves det af praktiske Hensyn kun, at de skal give Dokumentation for, at de har betalt Januar Kvartals Skat for det foregaaende Aar. Og hvis f. Eks. vedkommende har boet i Opholdskommunen en Del af det foregaaende Skatteaar og har betalt Skat en Del af Aaret dèr, men en Tid har været fraflyttet Kommunen og har betalt Skat i den anden Kommune, men inden 15. November i Valgaaret er kommet tilbage til den førstnævnte Kommune, bevarer de Valgretten dèr uden Formaliteter.

Under Hensyn til det sene Tidspunkt for nærværende Lovforslags Vedtagelse er der foreslaaet en midlertidig Bestemmelse, hvorefter Begæring om Optagelse paa Valglisten for Valget til Foraaret først skal være indgivet senest den 15. Januar. Hvis en Person af en eller anden Grund ikke er paalignet Skat for det foregaaende Skatteaar, men er paalignet Skat i Valgskatteaaret, har vedkommende Ret til Optagelse paa Valglisten, for saa vidt Skatten for de to første Kvartaler af dette Skatteaar er betalt.

Vi har ved det foreliggende Lovforslag og ved de her omtalte Ændringer bevaret det Princip, at for at være kommunal Vælger skal man ogsaa være kommunal Skatteyder, men vi har paa den anden Side søgt at gøre Bestemmelserne saa lempelige som muligt, for at de færrest mulige skal lide den Tort at miste deres Valgret, fordi de paa Grund af Fattigdom er kommet noget bagefter med Skatten, eller fordi de er flyttet fra en Kommune til en anden. Begge Dele er i nøje Overensstemmelse med de Krav, Regeringspartierne har rejst ved tidligere Debatter her i Tinget om den kommunale Valglov.

De Konservative ivrer i deres Særbetænkning stærkt imod disse Bestemmelser, navnlig imod, at der kræves saa kort Ophold, som det af tekniske Hensyn er muligt. Der tales dog ikke om „omflakkende Personer“, men om Personer, der flytter fra Kommune til Kommune og derfor aldeles ikke kan have nogen virkelig saglig Interesse for sund Økonomi og fornuftig Styrelse. Jeg vil heroverfor gerne bemærke, at efter min Opfattelse hører denne Tale ingen Steder hjemme. For det første er alle Skatteydere paa Grund af den stærke Udvikling af den mellemkommunale Beskatning, vi er inde i, interesserede i en fornuftig Økonomi i alle Kommuner, og for det andet er alle, der

er tilflyttet en Kommune før den 15. November, lignet i Skat til Opholdskommunen, naar Valget foregaar, og er derfor ogsaa interesserede i Opholdskommunens Økonomi.

Naar de Konservative i deres Betænkning vil give det Udseende af, at det er de Personer, der flytter en Del, der kan komme til at afgøre Kommunernes Skæbne, er det helt ved Siden af. Politisk og kommunalt betyder dette Spørgsmaal ikke tilnærmelsesvis saa meget, som de Konservative vil give det Udseende af. Det er jo saa urimeligt, at Folk, der flytter fra den ene Kommune til den anden for at komme derhen, hvor der er Beskæftigelse og Fortjeneste, af den Grund skal miste Valgretten. Disse Folk betragter det som en stor Uret, der gøres imod dem, og det er ikke uden Grund. Lovgivningsmagten bør derfor drage Omsorg for, at der saa vidt praktisk muligt ikke skal gøres en saadan Uret, og det er det, vi har forsøgt i det Lovforslag, der her foreligger. Naturligvis er det Smaafolk, Bestemmelsen om det lange Ophold gaar mest ud over, og derfor er det vel ogsaa, at man har saa mange Haansord til overs for dem, taler om Personer, der flakker om, Personer, der flytter fra Kommune til Kommune o. s. v.

Efter Ændringsforslag Nr. 7 fritages Kommunerne for Udarbejdelsen af de store Tillægslisten, som ikke har nogen Betydning; der skal i Fremtiden kun være Tillægslisten for Tiden fra 1. til 16. Marts, de kan jo ikke undværes.

Ændringsforslag Nr. 9 fastslaar, at Folk skal ikke miste deres Valgret, selv om de har faaet eftergivet saa stor en Del af den paalignede Skat, som Loven tillader, idet vi sikkert med Rette gaar ud fra, at Kommunalbestyrelserne ikke eftergiver Skat, medmindre det paa Grund af særligt indtrufne Omstændigheder, Sygdom, Arbejdsløshed og lignende, er umuligt for vedkommende at betale, og saa er der ingen Grund til, at de af den Grund skal miste Valgretten. Der er dog den Begrænsning, at Andragende om Eftergivelse skal være indgivet senest den 30. September i Valgaaret, for det første Valg dog inden Udgangen af November. I Virkeligheden er der ingen saglig Begrundelse for denne Bestemmelse, thi der er saamænd ingen Fare for, at Kommunalbestyrelserne selv op mod et Valg skal eftergive Skat, som der blot er nogenlunde Udsigt til at faa ind, men vi ved jo, at hvis denne Bestemmelse ikke indsættes, vil Oppositionen paastaa, at det er en Opfordring til Kommunerne om op til Valget at fabrikere saa mange Vælgere som